

næppe blive nogen stor Del af de i Kommunen beliggende Grunde, for hvilke Kommunen vil opnaa denne Fordel, tilmed, da Kommunen selv ejer betydelige Dele af de ubebyggede Grunde.

Der er af Kommunens Grundejere udtalt Ønske om, at der maa blive indrømmet et Fradrag i den omhandlede nye Skat for det Tilfælde, at der indtræder Lejeledighed i de bebyggede Ejendomme. En saadan Fradragsret tilkommer ikke Grundejerne med Hensyn til de nuværende Grundtakstskatter, og den er heller ikke hjemlet i Lov om Ejendomsskyld af 15. Maj 1903. Under Hensyn hertil har Frederiksberg Kommunalbestyrelse fraraadet, at Grundejerns Ønske imødekommes. Kommunalbestyrelsen har endvidere anført, at Gennemførelsen af en Regel om Fradrag for Lejeledighed vilde frembyde praktiske Vanskeligheder, idet den forudsætter en særskilt Vurdering af Grund og Bygninger og desuden vil kræve en Vurdering af den paagældende Lejligheds Bidrag til den samlede Ejendomsskyldværdi. Fradragsretten kan heller ikke anses stemmende med Principet om en Beskatning af en Ejendoms Værdi i Handel og Vandel; denne Værdi fastsættes nemlig bl. a. under Hensyn til Lejekonjunkturernes, og den forventede Lejeledighed er saaledes allerede taget i Betragtning ved Vurderingen af den paagældende Ejendom.

Nogle offentlige Ejendomme ere, som ovenfor anført, fritagne for Grundtakstansættelse. Disse Ejendomme ere i det væsentlige de samme som dem, der ifølge Lov om Ejendomsskyld af 15. Maj 1903 § 5 ere undtagne fra Vurdering til Ejendomsskyld til Staten; denne Bestemmelse nævner dog ikke Torve, Gader og Veje, men paa den anden Side undtager den Gesandtskabshoteller og Kanalanlæg, som ikke udtrykkelig ere undtagne fra Grundtakstansættelsen. Man har derfor fra den i nærværende Lovforslag omhandlede Beskatning, der forudsætter en Vurdering til Ejendomsskyld ifølge den nævnte Lovs § 2, undtaget de samme Ejendomme, som undtages i Lovens § 5 (bortset fra Havneanlæg), og desuden undtaget de Torve, Gader og Veje, som efter de nugældende Regler ere fritagne for Grundtakstansættelse.

Til § 3.

Fastsættelsen af Skattebeløbet til 5,65 pro mille af Ejendomsskyldværdien vil for hver enkelt Ejendom medføre en Forhøjelse eller Nedsættelse af de nuværende Skatter.

Naar Forskellen mellem de nye og de gamle Skatter er mindre end 5 p. Ct., kan man formentlig lade Skatteforandringen indtræde straks; det vil blive ca. 15 p. Ct. af alle Ejendomme og 16 $\frac{1}{3}$ p. Ct. af de fuldt bebyggede Ejendomme, der falder ind under denne Regel. Er Forskellen derimod større, har man foreslaaet at lade den udjævnes i Løbet af 40 Aar, saaledes at den nuværende Skat hvert 4de Aar forhøjes eller nedsættes med $\frac{1}{10}$ af Forskellen.

Ved Beregningen af den anførte Forskel er de faktiske Forhold, som forelaa den 1. April 1910, foreslaaet lagte til Grund. Dels var der da lige foregaaet en almindelig Omvurdering af Ejendommene til Ejendomsskyld, dels var det efter det Tidspunkt almindelig kendt, at Frederiksberg Kommunalbestyrelse vilde foreslaa en Fiksering af Ejendomsskatterne, saa at denne har kunnet tages i Betragtning af Grundejerne ved deres Dispositioner. Fra den 1. April 1910 har Grundtakstportionens Værdi været 34 Kr. i Bydistriktet og 32 Kr. i Landdistriktet, og med disse Beløb er der derfor regnet ved Fastsættelsen af de nuværende Skatter. Herefter fastslaaes det, hvilken aarlig Skat der vilde paahvile hver Ejendom efter Forholdene den 1. April 1910. Forskellen mellem dette Beløb og 5,65 pro mille af Ejendomsskyldværdien til samme Tidspunkt — efterhaanden reduceret med de 4-aarige Reduktioner — lægges til eller trækkes fra Beløbet af 5,65 pro mille af Ejendomsskyldværdien efter den sidste Vurdering, for at udfinde den Ejendommen for det paagældende Aar paahvilende Skat.

Hvis en Ejendom, ved hvilken der maa regnes med en saadan Forskel, udparcelleres, maa Forskellen fordeles paa Parcellerne i Forhold til deres Ejendomsskyldværdi. Der tages herved ikke Hensyn til de Dele, der som offentlige Veje ikke indgaa under et Matrikulnummer.

Som fastsat efter Forholdene den 1. April 1910 bliver Forskellens Størrelse uforandret uden Hensyn til Ejendomsskyldværdiens Forandring. Kun har man maattet fravige dette, naar Ejendomsskyldværdien nedsættes, idet der kan være Tilfælde, hvor ellers Skatten helt vil bortfalde. For en ubebygget Grund paa 3,500 □ Alen, der den 1ste April 1910 havde en Ejendomsskyldværdi af 34,000 Kr., og hvis Antal Grundtakstportioner paa nævnte Tidspunkt var 0,11, bliver 5,65 pro mille af Ejendomsskyldværdien 192,10 Kr. og Grundtakstskatten fra 1. April 1910 kun 3,40 Kr. Forskellen er altsaa 188,70 Kr. Hvis Ejendomsskyldværdien